

[Duetoff]

Vi vil også gerne rejse en diskussion om definitionen af psykologer, og vi vil bestemt tage en række af de andre afgrænsninger, der er i forslaget, op til drøftelse for at se, om det, man her har gjort, er hensigtsmæssigt.

Så alt i alt kan vi love – sikkert til regeringens store ærgrelse – at vi vil gå ind i et positivt og konstruktivt udvalgsarbejde for at få dette igennem så hurtigt som muligt. Vi kan godt diskutere teknikken og en lang række af de ting, der ligger i forslaget, men jeg må bedrøve sundhedsministeren med, at der er én ting, vi ikke vil diskutere, og det er, om ordningen skal gennemføres, for det skal den efter vores opfattelse, hvad enten regeringen kan lide den eller ej. Og det er der jo da heldigvis et flertal her i Tinget der er indstillet på, så derfor kommer sundhedsministeren eller hendes kollega socialministeren nok til at leve med denne autorisation. Og det kan også være, at patienterne rundt omkring lever bedre, hvis de bliver fri for deres »cykelsmed«.

(Kort bemærkning).

Køpke Christensen (FP):

Jeg tror nu ikke, regeringspartierne synes, at dette forslag er så fælt endda. Vi ønsker alle sammen den bedst mulige behandling i dette land, det gør regeringspolitikkerne naturligvis også, så det er måske mange gange et spørgsmål om taktik. Men lad det nu være.

Det, der fik mig herop, var hr. Duetofts bemærkning om det livstruende. Vi skal passe på, for hvor går grænsen for, hvad der er livstruende, og hvad der ikke er livstruende? Jeg kom til at tænke på en automekaniker, der ikke er autoriseret, og som laver noget møg – undskyld! – ved bremserne. Jamen det er da i allerhøjeste grad også livstruende. Hvor går grænsen for, hvor vidt man skal gå med hensyn til autorisation? Der er jo ingen, der har kontrol over, om arbejdet udføres af en uddannet eller en ikkeuddannet mekaniker. Vi ved også, at de, der er autoriserede inden for lægeområdet, begår fejl – i visse tilfælde livstruende.

Jeg kommer til at tænke på, at undervisningsministeren ofte er kommet med bemærkninger om, at man ikke skal tro, at man kun kan lære ved at sidde på en skolebænk. Der findes også dygtige psykologer, der absolut ikke kan leve op til de normer, der er for at blive autoriseret.

Men jeg er ganske enig med CD's ordfører i, at man bare skal være klar over som forbruger, hvad det er, man køber. Jeg er ganske enig i, at folk skal vide, hvad det er, de går ind til, og det er dér, vi skal kunne klistre det mærke på, at man er autoriseret eller ikkeautoriseret, og så må forbrugerne naturligvis selv om, hvad de vælger.

Så er der spørgsmålet om, under hvilket ministerium dette skal ligge. Jeg er ganske enig med ordføreren for CD i, at det måske var mere rimeligt, at det lå under Socialministeriet. Når det drejer sig om erhvervslivet, f.eks. mekanikere osv., skulle det måske høre til i Industriministeriet. Det er meget, meget svært at sige, hvor det skal ligge, men umiddelbart synes jeg, det ville være mest positivt og rigtigst at lægge det ind under Socialministeriet.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Kun for at sige til hr. Køpke Christensen, at når jeg brugte ordet livstruende, var det med udgangspunkt i et citat fra sundhedsministeren.

Det, jeg forsøgte at sige, var bare, at en fejlbehandling i hovedet bestemt er lige så slem som en fejlbehandling andre steder. Og når man på andre områder siger, at det kun er folk med en speciel uddannelse, der må gøre det, og derfor passer meget på – tænk, hvilken diskussion vi havde om kiropraktorer f.eks., hvor nidkær man var med hensyn til at åbne for andre grupper – når det er sådan på alle andre områder, så virker det noget underligt på mig, at når man nærmer sig et område, der har med hjernen at gøre, er det lige pludselig ikke så nødvendigt, at man garanterer folk, hvad det er, de går ud og køber.

Det var såmænd bare det, jeg ville sige. Ordet livstruende står ministeren for i sin oprindelige udtalelse.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg kan sådan set helt tilslutte mig såvel hr. Duetofts bemærkninger om det saglige indhold som hans bemærkninger til regeringen.

Da hr. Duetoft henviste til ændringen af lov om skibsmåling, genlæste jeg lovforslaget, og jeg må give hr. Duetoft ret i, at det virker helt absurd på samme dag at behandle de to forslag. Jeg kan kun beklage, at jeg ikke selv fik